

**FARKLI FOSFOR DERİŞİMLERİNİN *Pavlova lutheri*,
Isochrysis galbana ve *Chlorella vulgaris*' in BAZI
BİYOKİMYASAL PARAMETRELERİ ÜZERİNE ETKİSİ**

DORUK YILMAZ

ME.Ü.
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
SU ÜRÜNLERİ ANABİLİM DALI

MAYIS - 2000

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Bu çalışma, jürimiz tarafından, Su Üründen Anabilim Dalında Yüksek Lisans / Doktoran Tezi olarak ~~oy verilen~~ / oybirliği ile kabul edilmiştir.

12.6.2000

Adı – Soyadı

Başkan: Yrd.Doç.Dr.Mustafa.Kalay

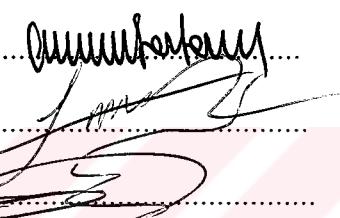
Üye : Prof.Dr.Cahit.ERDEM...

Üye : Yrd.Doç.Dr.Ayşe.Everest

Üye :

Üye :

İmza

.....

.....

.....

Bu tezin kabulu Fen Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu' nun 16.5.2000gün ve
2000/10/6 - sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Prof. Dr. Özden BAŞTÜRK

Mersin Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürü

ÖZ

Bu araştırmada, farklı fosfor ortam derişimlerinin etkisinde *Pavlova lutheri*, *Isochrysis galbana* ve *Chlorella vulgaris*' in total protein, karbohidrat ve fotosentetik pigment düzeyleri karşılaştırılmıştır.

Ortamdağı fosfor derişimi, türlerin hücre yoğunluğu üzerinde belirgin bir etki göstermemiştir. *P. lutheri* ve *C. vulgaris* türlerinin kültürlerdeki hücre yoğunluğu 15. günde, buna karşın *I. galbana*'nın kültürdeki hücre yoğunluğu ise 7. günde en yüksek değere ulaşmıştır.

P. lutheri'nin protein düzeyi, 0.26 ve 0.51 mM fosfor içeren kültürlerde düşüş göstermiştir. Buna karşın *I. galbana*'nın protein düzeyi fosfor içeren kültürlerde artış göstermiş olup, en yüksek protein düzeyi 0.26 mM fosfor içeren kültürde ölçülmüştür. *C. vulgaris* için ise en yüksek protein düzeyi fosfor içermeyen kültürde saptanmıştır.

I. galbana ve *C. vulgaris*'in pentoz ve heksoz düzeyleri kültürdeki fosfor derişimine bağlı olarak düşüş göstermiştir. Buna karşın *P. lutheri*'nin pentoz ve heksoz düzeyleri üzerinde ortamdağı fosfor derişiminin etkisi belirgin değildir.

Ortam fosfor derişiminin artması ile türlerin klorofil a ve total klorofil düzeylerinde genel bir düşüş belirlenmiştir. Klorofil b' nin en yüksek değerleri *P. lutheri* için 0.13 mM fosfor derişiminde, *C. vulgaris* için 0.26 mM fosfor derişiminde ve *I. galbana* için ise fosfor içermeyen ortamda ölçülmüştür. En yüksek karenoid düzeyi *P. lutheri* için 0.13 mM, *I. galbana* için 0.51 mM, *C. vulgaris* için ise 0.26 mM fosfor derişimlerinde belirlenmiştir.

ABSTRACT

In this study, we compared carbohydrate, protein and photosynthetic pigment levels of *Pavlova lutheri*, *Isochrysis galbana* and *Chlorella vulgaris* in effect of varying phosphorus concentrations.

The cellular density were constant in all phosphorus concentrations. Maximum cellular density of *P. lutheri* and *C. vulgaris* were obtained at days 15. However maximum cellular density of *I. galbana* was obtained at days 7.

Protein content of *P. lutheri* decreased at 0.26 mM and 0.51 mM of phosphorus. However, protein content of *I. galbana* increased at 0.13, 0.26 and 0.51 mM phosphorus concentrations and maximum value of protein content of *I. galbana* was obtained at 0.13 mM phosphorus concentration. Maximum value of protein content of *C. vulgaris* was obtained at cultures without phosphorus.

Pentoz and heksoz levels of *I. galbana* and *C. vulgaris* decreased while phosphorus concentration increased in the culture culture was increasing. However, pentoz and heksoz levels of *P. lutheri* reached maximum value at 0.51 mM phosphorus concentration.

Total chlorophyll and chlorophyll a levels of all species decreased while phosphorus increased. Max value of chlorophyll b was obtained at 0.13 mM phosphorus concentration in *P. lutheri*, at 0 mM P in *I. galbana* and at 0.26 mM phosphorus in *C. vulgaris*. Maximum value of caretenoid was obtained at 0.13 mM phosphorus concentration. at 0.51 mM phosphorus in *I. galbana* and at 0.26 mM phosphorus in *C. vulgaris*.

TEŞEKKÜR

Yaptığım çalışmalar sonunda, özellikle yazım aşamasında yardımlarını gördüğüm danışmanım sayın Yrd. Doç Dr. Mustafa KALAY' a teşekkür ederim.

Ayrıca yaptığım çalışmalar sırasında, yardımlarını gördüğüm sayın Arş. Gör. Ferbal ÖZKAN' a ve sayın Arş. Gör. Sahire KARATAŞ' a teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER**SAYFA NO**

ÖZ	iii
ABSTRACT.....	iv
TEŞEKKÜR.....	v
İÇİNDEKİLER.....	vi
ÇİZELGE LİSTESİ.....	vii
ŞEKİL LİSTESİ.....	viii
BÖLÜM	
1.GİRİŞ.....	1
2.MATERYAL VE METOD.....	5
3.ARAŞTIRMA BULGULARI.....	9
4.TARTIŞMA.....	22
ÖZET.....	26
SUMMARY.....	28
KAYNAKLAR.....	29
ÖZGEÇMİŞ.....	33

ÇİZELGE LİSTESİ**ÇİZELGE****SAYFA NO**

1. Farklı fosfor derişimlerinin protein düzeyi (mg/gr yaş agr.) üzerine etkileri	10
2. Farklı fosfor derişimlerinin pentoz düzeyi (mg/gr yaş agr.) üzerine etkileri	11
3. Farklı fosfor derişimlerinin heksoz düzeyi (mg/gr yaş agr.) üzerine etkileri	12
4. Farklı fosfor derişimlerinin <i>P. lutheri</i> ' nin fotosentetik pigment düzeyi (mg/gr yaş agr.) üzerine etkileri	13
5. Farklı fosfor derişimlerinin <i>I. galbana</i> ' nın fotosentetik pigment düzeyi (mg/gr yaş agr.) üzerine etkileri	13
6. Farklı fosfor derişimlerinin <i>C. vulgaris</i> ' in fotosentetik pigment düzeyi (mg/gr yaş agr.) üzerine etkileri	14

ŞEKİL LİSTESİ

ŞEKİL	SAYFA NO
1. <i>P. lutheri</i> ' nin kültürdeki hücre yoğunluğuna farklı fosfor derişimlerinin etkileri.....	16
2. <i>I. galbana</i> 'nın kültürdeki hücre yoğunluğuna farklı fosfor derişimlerinin etkileri.....	16
3. <i>C. vulgaris</i> 'in kültürdeki hücre yoğunluğuna farklı fosfor derişimlerinin etkileri.....	17
4. Protein derisi ile absorbans arasındaki doğrusal ilişki.....	17
5. Glikoz derisi ile absorbans arasındaki doğrusal ilişki.....	18
6. Farklı fosfor derişimlerinde <i>P. lutheri</i> , <i>I. galbana</i> ve <i>C. vulgaris</i> türlerine ait protein düzeylerinin karşılaştırılması	18
7. Farklı fosfor derişimlerinde <i>P. lutheri</i> , <i>I. galbana</i> ve <i>C. vulgaris</i> türlerine ait pentoz düzeylerinin karşılaştırılması.....	19
8. Farklı fosfor derişimlerinde <i>P. lutheri</i> , <i>I. galbana</i> ve <i>C. vulgaris</i> türlerine ait heksoz düzeylerinin karşılaştırılması	19
9. Farklı fosfor derişimlerinde <i>P. lutheri</i> , <i>I. galbana</i> ve <i>C. vulgaris</i> türlerine ait klorofil a düzeylerinin karşılaştırılması	20
10. Farklı fosfor derişimlerinde <i>P. lutheri</i> , <i>I. galbana</i> ve <i>C. vulgaris</i> türlerine ait klorofil b düzeylerinin karşılaştırılması	20
11. Farklı fosfor derişimlerinde <i>P. lutheri</i> , <i>I. galbana</i> ve <i>C. vulgaris</i> türlerine ait total klorofil düzeylerinin karşılaştırılması.....	21
12. Farklı fosfor derişimlerinde <i>P. lutheri</i> , <i>I. galbana</i> ve <i>C. vulgaris</i> türlerine ait karetenoid düzeylerinin karşılaştırılması.....	21

GİRİŞ

Su ortamında organik madde sentezleyen temel üreticiler mikroalglardır. Çeşitli kaynaklardan gelen basit molekülleri bir ışık kaynağı yardımı ile yaşamları için gerekli olan kompleks moleküllere dönüştürürler (Hoff ve Snell, 1987).

Mikroalgler karbohidrat ve yağ asidi bakımından oldukça zengindirler. Besin değeri yüksek olan bu organizmalar sucul komüniteler için gerekli olan makro besin, vitamin ve iz elementlerin en önemli kaynağıdır. Aynı zamanda balık ve omurgasızlarda renklenmenin gelişmesinde gerekli olan temel pigmentleri sağlarlar (Cirik ve Gökpınar, 1993).

Su ortamının verimliliği hakkında bilgi edinmek için öncelikle ortamın plankton kompozisyonu ve bunun üzerinde etkili olan faktörleri saptamak gerekmektedir. Besin zincirinin üst halkalarında üretimin sınırlarını belirleyen en önemli faktör primer produktivitedir (Werner, 1977). Mikroalgler ile ilgili kalitatif ve kantitatif değerler primer üretim düzeyi hakkında bilgi vermektedir.

Fitoplanktonlar su ortamında gerçekleşen besin döngüsünde anahtar bir role sahiptirler. Amonyak, üre, nitrat ve fosfat gibi makro elementleri, iz elementleri ve bazı vitaminleri kullanarak organik maddeyi oluştururlar. Bu hücrelerin ölüm ayırması ile kimyasal döngü devam etmektedir (Davis, 1977).

Gerek doğal ortamda yaşamalarını sürdürmen gerekse laboratuvar koşullarında kültürleri yapılan deniz alglerinin ekonomideki önemi büyüktür. Bu önem alglerin çeşitli alanlarda kullanılmasından ileri gelmektedir. Besin kaynağı olarak değerlendirilmelerinin yanı sıra, günümüzde atık su arıtımı ve güneş enerjisinin biyomasa dönüştürülmesi gibi alanlarda da kullanılmaktadır. Diğer taraftan algal biyomasından bazı kimyasal maddelerin (metan gazı, antibiyotik, karaginin, agar) üretiminde de yararlanılabilmektedir (Goldman, 1979).

Alglerin içerdigi organik materyalin gerek besin kaynağı olarak gerekse akuakültür amaçları çerçevesinde pek çok denizel larvanın yetiştirciliğinde kullanılması, yiğin kültür (mass culture) çalışmalarını desteklemiş ve daha verimli kültürleri elde etmek amacıyla yapılan araştırmaları hızlandırmıştır (Gökpınar, 1990). Larval üretim yapılan tesislerde kurulan alg kültür ünitelerindeki başarı, zincirin diğer aşamalarına (zooplankton, larva) yansımaktadır.

Akuakültür çalışmalarında ve tek hücre proteini (SCP) elde etme amacına yönelik tüm kültür uygulamalarında temel amaç, fotosentez işleminin organik maddeye dönüşümdeki verimliliğini maksimuma ulaşmak ve bitkisel organik maddeyi optimum şekilde üretmektir. Böyle bir sonucu yüksek biyomas eldesi amaçlanan büyük ölçekli kültür sistemlerinde başarabilmek için güneş enerjisinden yararlanılmaktadır.

Temel fitoplankton gruplarından alınan örnek türlerin kültürleri yapılarak, büyümeleri üzerine farklı fiziksel ve kimyasal faktörlerin etkilerinin saptanması, bu grupların doğal populasyonlarının büyümeleri için gerekli olan sıcaklık, CO₂ düzeyi, besin kaynağının kalitesi ve düzeyi, ışığın yoğunluk ve süresi gibi kritik faktörlerin saptanması açısından da önemlidir (Cirik ve Gökpınar, 1993). Bu nedenle belirli koşullar altında bir türün verimliliğini kestirebilmek için belirlenen optimum koşullar altındaki performansını bilmek gerekmektedir. Bu bilgiler, biyokimyasal çalışmaların değerlendirilmesi, kültür sistemlerinin kurulması ve işletilmesi gibi konuların temelini oluşturmaktadır.

Fitoplankton hücreleri organik madde sentezini gerçekleştirmek için azot ve fosfor gibi temel elementlere gereksinim duyarlar. Azot hücrede amino asitlerin dolayısı ile proteinlerin yapısında rol oynamaktadır. Fosfor ise Adenozintrifosfat'ın (ATP), nükleik asitlerin ve fosfolipidlerin yapısına girmesi açısından önem taşır. Genel olarak denizler fitoplankton için azot ve fosfor tuzları bakımından yeterli düzeyde-

zengin degillerdir (Davis, 1977). Bu nedenle alg kültürünün yapılacığı ortamın bu tuzlar bakımından zenginleştirilmesi gerekmektedir (Labeda, 1990).

Planktonik algler fosfordan ortofosfat şeklinde yararlanabilmektedir. Alglerde ortofosfatları yüksek enerjili bileşiklere katabilen üç ana işlem vardır; Substrat fosforilasyonu, oksidatif fosforilasyon, fotofosforilasyon (Holm ve Hansen, 1970). Alglerin optimal büyümesi için gerekli olan fosfor miktarı, türe bağlı olarak farklılık göstermektedir. Fosfor düzeyi ile büyümeye arasındaki ilişkiyi açıklayan temel metabolik reaksiyonlar Ketchum (1939) tarafından çalışılmıştır. Pirson ve ark. (1952) fosfor yetmezliği koşullarında *Ankistrodesmus sp.* 'de kuru ağırlık üretiminin, hücre bölünmesinin ve klorofil sentezinin inhibe edildiğini saptamışlardır. Poul ve Stitt (1993); fosfor yetmezliğinde *Nicotiana tabacum* 'da klorofil düzeyi değişimmemesine karşın, karbohidrat düzeyinin arttığını, protein düzeyinin ise düşüş gösterdiğini saptamışlardır. *Gossypium hirsutum* ile yapılan bir çalışmada fosfor yetmezliği olan kültürde hücre nişasta düzeyi artış göstermiştir (Radin ve Eidenbock 1986).

Zooplankton ve balık larvası beslemeye yönelik çalışmalarda kullanılan mikroalglerin biyokimyasal içeriği besin kalitesini etkilemektedir. Beslemeye yönelik bu çalışmalarla hücrelerin biyokimyasal içeriğini etkileyen parametrelerin bilinmesi gerekmektedir. Kullanılan kültür ortamı ve kimyasal kompozisyonu ile birlikte ışık yoğunluğu, sıcaklık, pH, tuzluluk ve hasat aşaması gibi çevresel faktörler hücrenin biyokimyasal içeriği üzerinde belirleyici olmaktadır. Fabregas ve ark. (1986); kültüre aldıkları *Isochrysis galbana*'nın hücre sayısı ile karbohidrat ve klorofil a düzeyinin ortamdaki nitrat derişimine bağlı olarak azaldığını, buna karşın protein düzeyinin ise arttığını belirlemiştir. Goldman (1976); farklı deniz fitoplanktonları ile yaptığı bir çalışmada, sıcaklık değişiminin kültürdeki partiküler karbon ve azot oranı ile hücre yoğunluğu üzerinde etkili olduğunu saptamıştır. Kültürdeki ışık yoğunluğunun algal biyomas üzerine etkisini çalışan Spectorova ve ark. (1982), ışık yoğunluğunun artmasına bağlı olarak hücre içi total azot düzeyinin de arttığını belirlemiştir. Brown ve ark. (1993), farklı hasat aşamalarının mikroalglerin biyokimyasal içeriği üzerindeki etkileri ile ilgili yaptıkları çalışmada,

logaritmik fazda hasat edilen türlerin karbohidrat ve lipid düzeylerinin düşük, buna karşın protein düzeylerinin ise yüksek olduğunu belirlemiştir. Ancak hasat durağan fazda yapıldığında lipid düzeyleri artış gösterirken, protein düzeyi düşüş göstermiştir. Bazı mikroalg türlerinde tuzluluk büyümeye hızını ve protein içeriğini arttırmıştır (Fabregas ve ark. 1984).

Bu çalışmanın amacı; fosfor içeriği farklı olan Conway ortamlarında (Walne, 1956) kültüre alınan *P. lutheri*, *I. galbana* ve *C. vulgaris*' in biyokimyasal parametrelerinin karşılaştırılmasıdır.

MATERYAL VE YÖNTEM

Araştırma materyali olarak; *Pavlova lutheri*, *Isochrysis galbana* ve *Chlorella vulgaris* kullanılmıştır. Bu türler 15 gün süre ile cam malzemeler içinde kültüre alınmışlardır. Bu süre sonunda kültürlerin maksimum sayıya gelmesi sağlanmıştır. Besin ortamı, tuzluluğu %35 olan deniz suyu ile hazırlanmıştır. Aydınlatma sistemi $100 \mu\text{mol} / (\text{m}^2 \times \text{sn})$ in altında olacak şekilde ayarlanmıştır (Labeda, 1990). Kültürlerin bulunduğu laboratuvar sıcaklığı deneyler süresince $22 \pm 1^\circ\text{C}$ de tutulmuştur (Brown ve ark., 1993). Algler, fosfor düzeyi birbirinden farklı olan dört Conway ortamına alınmışlardır (Walne, 1966). Bu ortamlardan biri fosfor içermezken, diğer üçü 3.97 ppm (0.13 mM), 7.95 ppm (0.26 mM) ve 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor içermektedirler. Kültüre verilen Conway ortamı aşağıda gösterilmiştir. Bu düzeylerde fosfor içeren kültür ortamlarını hazırlamak için, Conway tarafından önerilen stok çözelti I, stok çözelti II ve iz element çözeltisi hazırlanmıştır. Kültürlerin hacmi az olduğundan vitaminler (B1, B12) içeren stok çözelti 2 Conway ortamına eklenmemiş ve havalandırma yapılmamıştır (Labeda, 1990).

Stok solusyon I

NaNO_3	100 gr
$\text{NaH}_2\text{PO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	20 gr
$\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	1.3 gr
H_3BO_3	33.6 gr
Na EDTA	45 gr
$\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	0.36 gr
İz Element Solusyonu	1 ml
Distile Su	1 l

İz Element Solusyonu

ZnCl_2	2.1 gr
$\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	2.0 gr
$(\text{NH}_4)_6\text{Mo}_7\text{O}_{24} \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	0.9 gr
$\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$	2.0 gr
Distile Su	100 ml

Stok Solusyonu II

Vitamin B ₁	20 mg
Vitamin B ₁₂	1 mg
Distile Su	200 ml

Stok çözelti 1 in sadece fosfat derişimi birbirinden farklı dört çözeltisi hazırlanmıştır. Bu dört çözeltiden biri fosfat içermezken, diğerleri 20, 40 ve 80 gr fosfat ($\text{NaH}_2\text{PO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) içermektedirler. Stok çözeltilerden 1 ml alınıp 1 lt deniz suyu içeren ilgili kaba eklenerek, diğer özellikleri ile aynı olmakla birlikte fosfor içeriği 0.0, 0.13, 0.26 ve 0.51 mM olan Conway ortamları hazırlanmıştır. Her bir fosfor derişimi için deneyler üç tekrarlı olarak yapılmıştır.

Başlangıçta alglerin inoculasyonu 250 ml lik erlenlere yapılmıştır. Daha sonra 4 günlük periyotlarla sırası ile 500 ml lik erlenelerde ve 1000 ml lik balonlarda hacim artırılarak deneyler sürdürülmüştür. Kültürde kullanılacak olan deniz suyu 0.45 μm lik milipor filtreden geçirildikten sonra, otoklavda 120°C sıcaklıkta 2 atmosfer basınç altında 20 dakika süre ile steril edilmiştir (Fabregas ve ark. 1985). Deneyler sırasında alg hücrelerinin dibe çökmesini önlemek ve homojen dağılım sağlamak amacıyla kültürler günde iki kez el ile çalkalanarak karıştırılmışlardır (Labeda, 1990).

Alg türlerinin hücre yoğunluğunu ve biyokimyasal içeriklerini belirlemek amacıyla 15. günün sonunda kültürler hasat edilmiştir. Kültür yoğunluğu Toma lami yardımı ile ışık mikroskopu altında hücre sayımı yapılarak belirlenmiştir (Fabregas ve ark., 1984).

Hasat edilecek kültürler su trompu yardımı ile 0.45 μm lik milipor filtreden geçirilerek süzülmüşlerdir. Daha hızlı bir süzme için hasat işlemlerinde su trompu kullanılmıştır. Süzme işlemi sonunda filtre kağıdı üzerinde toplanan algler yaş ağırlıkları belirlendikten sonra protein, karbohidrat ve fotosentetik pigment analizlerinde kullanılmışlardır.

Total protein düzeyi belirlenecek olan örneklerin üzerine kuartz kumu ve 0,5 ml fosfat tamponu eklenerek ezme ve homojenizasyon işlemi yapıldıktan sonra 4 ml saf

su eklenerek homojenizasyona devam edilmiştir. Homojenat 5000 devirde 5 dk santrifüj (EBA 12, HETTICH) edilerek, (Harrison ve Thomas, 1988) üst fazdaki protein düzeyi spektrofotometre (SHIMADZU, UV 1200) yardımı ile dye-binding metodu uygulanarak belirlenmiştir (Bradford, 1976). Bu amaçla süpernatanttan 0,5 ml alınarak üzerine 0,5 ml Bradford ayıracı eklenmiş ve protein absorbans değerleri 595 nm dalga boyuna ayarlı spektrofotometrede ölçülmüştür.

Pentoz ve heksoz düzeyleri belirlenecek olan örneklerin homojenizasyonunda da kuartz kumu ve saf su kullanılmıştır. Homojenat 5000 devirde 5 dk santrifüj edilerek süpernatant kısmın ayrılmıştır. Süpernatanttan 0,4 ml alınarak üzerine 0,4 ml fenol ve 2 ml H_2SO_4 eklenmiştir. Bu karışım 10 dakika oda sıcaklığında, daha sonra 20 dakika kadar $30^\circ C$ lik su banyosunda tutularak reaksiyonun tamamlanması sağlanmıştır. Bu işlemlerden sonra örneklerdeki total karbohidrat düzeyi 490 nm de spektrofotometrik ölçümler yapılarak belirlenmiştir (Kochert 1978).

Fotosentetik pigment düzeyleri belirlenecek olan örneklerin üzerine kuartz kumu ve 4 ml aseton ilave edilerek homojenizasyon yapılmıştır. Fotosentetik pigmentlerin aseton fazına geçmesi için elde edilen homojenat 1 gece $+4^\circ C$ de tutulduktan sonra 5000 devirde santrifüj edilmiştir. Süpernatanttaki klorofil a, klorofil b, total klorofil ve total karotenoid düzeyleri spektrofotometre yardımı ile belirlenmiştir (Lichtenhaler ve Wellburn, 1983). Pigment düzeyleri Lichtenhaler ve Wellburn tarafından geliştirilen formüllere göre hesaplanmıştır. Fotosentetik pigment düzeylerini belirlemek amacıyla 470, 645, 652 ve 663 nm de ölçümler yapılmıştır. Çözeltideki bulanıklıkta ileri gelebilecek farkları önlemek için aşağıdaki formüllerden elde edilen değerlerden 750 nm deki absorbans değerleri çıkarılmıştır.

$$\text{Toplam Klorofil} = A652 \times 27.8 \times 4 / \text{mg örnek ağırlığı}$$

$$CA = \text{Klorofil a} = (11.75 \times A663 - 2.35 \times A645) \times 4 / \text{mg örnek ağırlığı}$$

$$CB = \text{Klorofil b} = (18.61 \times A645 - 3.96 \times A663) \times 4 / \text{mg örnek ağırlığı}$$

$$\text{Karotenoidler} = ((1000 \times A470 - 2.27 \times CA - 81.4 \times CB) / 227) \times 4 / \text{mg örnek ağırlığı}$$

Formüldeki A652; 652 nm dalga boyunda ölçülen absorbans değeri,

A663; 663 nm dalga boyunda ölçülen absorbans değeri,

A645; 645 nm dalga boyunda ölçülen absorbans değeri,

A470; 470 nm dalga boyunda ölçülen absorbans değeri

Belirlenen verilerin istatistikî değerlendirilmesi “Regresyon analizi” ve
“Duncan Test” kullanılarak yapılmıştır .

ARAŞTIRMA BULGULARI

Fosfor derişimi farklı olan Conway ortamlarının etkisinde *P. kutheri*' nin kültürdeki yoğunluğu süreye bağlı olarak artış göstermiştir. Bu artış özellikle 5. günden başlayarak belirgince gözlenmektedir. 70.95 ppm (0.26 mM) fosfor içeren ortamda hücre yoğunluğu, diğer ortamlardaki hücre yoğunluğununa göre daha düşük bulunmuştur. Hasat döneminde en yüksek hücre yoğunluğu fosfor derişimi 15.90 ppm (0.51 mM) olan ortamda belirlenmiştir (Şekil 1).

I. galbana' nin kültürdeki yoğunluğu, tüm fosfor derişimleri için 7 günlük sürede en yüksek değere ulaşmıştır. Bu süreden başlayarak hasat zamanına kadar 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor derişiminde hücre yoğunluğu belirgin bir düşüş gösterirken, diğer fosfor derişimlerini içeren kültürlerde hücre sayısı 7 günlük süredeki yoğunluğa yakın bir değerde kalmıştır (Şekil 2).

C. vulgaris için yapılan tüm fosfor derişimlerinde hücre yoğunluğu süreye bağlı olarak artış göstermiştir. Ancak *C. vulgaris*' in kültürdeki hücre yoğunluğu bakımından fosfor derişimleri arasında ayırmamaktadır (Şekil 3).

P. kutheri ve *C. vulgaris* türlerinin kültürdeki yoğunluğu 15. günde, buna karşın *I. galbana*' nin kültürlerdeki yoğunluğu 7. günde en yüksek değere ulaşmıştır (Şekil 1,2 ve 3). *I. galbana*' nin hücre yoğunluğu tüm fosfor derişimleri için 1. günden başlayarak önemli düzeyde artmış olup, bir kaç günde yüksek yoğunluğa ulaşmıştır (Şekil 2).

Kültüre alınan alg türlerinin protein ve karbohidrat düzeylerini belirlemek amacıyla Şekil 4 ve 5 de verilen standartlar ile absorbanslar arasındaki doğrusal ilişkiyi gösteren regresyon doğruları kullanılmıştır. Protein standartları serum albüminden, karbohidrat standartları ise glikozdan hazırlanmıştır.

P. kutheri' nin protein düzeyi 7.95 ppm (0.26 mM) ve 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor içeren kültürlerde istatistik ayırmayı gösterecek düzeyde düşüş göstermiştir. *C. vulgaris*

için en yüksek protein düzeyi fosforun eklenmediği kültürde ölçülmüştür. Bu nedenle *C. vulgaris'* in protein düzeyi fosfor içeren tüm kültürlerde istatistik ayırm gösterecek şekilde düşüş göstermiştir. En fazla protein düşüşü, 7.95 ppm (0.26 mM) fosfor içeren kültürde belirlenmiştir. *P. kutheri* ve *C. vulgaris* türlerinden farklı olarak *I. galbana'*nın protein düzeyi fosforun bulunduğu kültürlerde artış göstermiş olup, istatistik ayırm gösterecek düzeyde olan en yüksek artış 7.95 ppm (0.26 mM) fosforun bulunduğu kültürde bulunmuştur (Çizelge 1).

Çizelge 1. Farklı fosfor derişimlerinin protein düzeyi (mg/gr yaş ağırlık) üzerine etkisi.

Fosfor (mM)	Protein(mg/g.y.a.)		
	<i>P. kutheri</i>		<i>I. galbana</i>
	X ± sx *	X ± sx *	X ± sx *
0	1.19± 0 a	1.75± 0.31 a	4.7± 0.3 a
0.13	1.26± 0.12 a	2.6± 0.38 ab	1.52± 0.29 c
0.26	0.51± 0.11 b	3.51± 0.39 b	1.02± 0.15 b
0.51	0.7± 0.12 b	2.0± 0.33 a	2.48± 0.44 c

*=Duncan; a, b ve c derişimler arasındaki ayırmayı belirlemek amacıyla kullanılmıştır.

Farklı harfler ile gösterilen veriler arasında $p < 0.05$ düzeyinde istatistikî ayırm vardır.

X + sx = Aritmetik ortalama + standart hata

Çalışılan üç alg türünün protein düzeyleri Şekil 6 da karşılaştırılmıştır. Fosforun bulunmadığı ortamda *C. vulgaris'* in protein düzeyi diğer türlerin protein düzeylerine göre daha yüksektir. Ancak, özellikle 3.97 ppm (0.13 mM) ve 7.95 ppm (0.26 mM) fosforun bulunduğu kültürlerde *I. galbana'*nın protein düzeyi artar iken *C. vulgaris'* in protein düzeyi belirgince düşüş göstermiştir (Şekil 6).

P. kutheri I. galbana ve C vulgaris alg türleri için belirlenen pentoz düzeyleri Şekil 7 de heksoz düzeyleri ise Şekil 8 de karşılaştırılmıştır. Fosforun bulunmadığı kültürde pentoz ve heksoz düzeyi en yüksek olan tür *C vulgaris* dir. Buğa karşın fosforun bulunduğu kültürlerde bu türün pentoz ve heksoz düzeyi *P. kutheri ve I. galbana* türlerinin pentoz

ve heksoz düzeylerinden daha düşük bulunmuştur.

P. katheri' de pentoz düzeyi bakımından 3.97 ppm (0.13 mM) fosfor içeren kültür ile 15.90 ppm (0.51mM) fosfor içeren kültür arasında istatistik ayırmı saptanmıştır. Bu tür için en yüksek pentoz düzeyi 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor içeren ortamda ölçülmüştür. Benzer şekilde en yüksek heksoz düzeyi de 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor içeren kültürde saptanmıştır. En düşük heksoz düzeyi ise 3.97 ppm (0.13 mM) fosfor içeren ortamda ölçüldüğünden bu ortam derişimine sahip kültür ile fosfor içermeyen ve 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor içeren kültürler arasında istatistik ayırmı bulunmaktadır.

I. galbana ve *C. vulgaris* türlerinde pentoz ve heksoz düzeyinin fosfor içermeyen kültürlerde daha yüksek olduğu saptanmıştır. Bu iki tür için pentoz ve heksoz düzeyi fosfor içeren kültürlerde istatistik ayırm gösterecek düzeyde düşüş göstermiştir (Çizelge 2, 3).

Çizelge 2. Farklı fosfor derişimlerinin pentoz düzeyi (mg /gr yaş ağırlık) üzerine etkisi

Fosfor (mM)	Pentoz(mg/g.y.a.)		
	<i>P. katheri</i>		
	X + sx *	<i>I. galbana</i>	<i>C. vulgaris</i>
0	1.89± 0.19 ab	4.52± 0.88 a	8.41± 0.2 a
0.13	1.5± 0.05 a	2.02± 0.31 b	1.14± 0 b
0.26	1.87± 0.05 ab	2.77± 0.37 ac	0.77± 0.01 c
0.51	2.00± 0.06 b	2.54± 0.34 bc	0.55± 0.05 c

*=Duncan; a, b ve c derişimler arasındaki ayırmı belirlemek amacıyla kullanılmıştır.

Farklı harfler ile gösterilen veriler arasında $p < 0.05$ düzeyinde istatistikî ayırm vardır.

X + sx = Aritmetik ortalama + standart hata.

Çizelge 3. Farklı fosfor derişimlerinin heksoz düzeyi (mg /gr yaş ağırlık) üzerine etkisi.

Fosfor (mM)	Heksoz(mg/g.y.a)		
	<i>P. katheri</i>	<i>I. galbana</i>	<i>C. vulgaris</i>
	X + sx *	X + sx *	X + sx *
0	2.19± 0.13 a	4.98± 0.95 a	8.84± 0.17 a
0.13	1.67± 0.11 b	2.14± 0.31 b	1.2± 0.01 b
0.26	2.05± 0.05 ab	2.99± 0.38 ab	0.82± 0.01 c
0.51	2.24± 0.06 a	2.68± 0.27 b	0.62± 0.05 d

*=Duncan; a, b ve c derişimler arasındaki ayırmayı belirlemek amacıyla kullanılmıştır.

Farklı harfler ile gösterilen veriler arasında $p < 0.05$ düzeyinde

istatistiksel ayırmalar vardır.

X + sx = Aritmetik ortalama + standart hata.

Bütün kültürlerde klorofil a düzeyi en düşük olan alg türü *P. katheri* dir. Fosfor içermeyen ve 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor içeren kültürlerde *I. galbana*'nın fosfor düzeyinin diğer türlerin fosfor düzeyine göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. *C. vulgaris*'in klorofil a düzeyi fosforsuz ve 7.95 ppm (0.26 mM) fosfor içeren kültürlerde çalışılan diğer fosfor kültürlerine göre, daha yüksek bulunmuştur. Genel anlamda karbohidrat düzeyi tüm türlerde fosfor etkisinde düşüş göstermiştir (Şekil 7 ve 8).

P. katheri'nin klorofil a ve total klorofil düzeyi fosfor içeren kültürlerde daha düşük çıkmıştır. Buna karşın klorofil b düzeyi özellikle 3.97 ppm (0.13 mM) ve 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor içeren kültürlerde istatistiksel ayırmayı gösterecek düzeyde artış gözlenmiştir. Total karetenoid düzeyi ise ortamındaki fosfor düzeyine bağlı olarak istatistiksel ayırmayı gösterecek düzeyde değişmemiştir (Çizelge 4).

I. galbana için en yüksek klorofil a düzeyi fosfor içermeyen kültürlerde ölçülmüştür. En düşük klorofil a düzeyi ise 3.97 ppm (0.13 mM) fosfor içeren kültürde belirlenmiş olup, klorofil a düzeyi bakımından tüm kültürler arasında istatistiksel ayırmayı bulmaktadır. Aynı alg türü için klorofil b düzeyi de fosfor içeren kültürlerde daha düşük düzeydedir. *I. galbana* türünün fosfor içeren kültürlerinde klorofil a ve b düzeyi daha düşük

olduğundan, total klorofil düzeyinin de fosfor içermeyen kültüre göre daha düşük olduğu saptanmıştır. Buna karşın karetenoid düzeyi, 3.97 ppm (0.13 mM) fosfor içeren kültürde istatistikî ayrımlı gösterecek şekilde düşüş gösterirken, 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor içeren kültürde bir miktar artış göstermiştir (Çizelge 5).

Çizelge 4. Farklı fosfor derişimlerinin *P. katheri*'nin fotosentetik pigment düzeyi (mg /gr yaş ağırlık) üzerine etkisi.

Fosfor (mM)	Klorofil a (mg /g y.a) X + sx *	Klorofil b (mg /g y.a) X + sx *	Total Klorofil (mg /g y.a) X + sx *	Karotenoid (mg /g y.a) X + sx *
0	0.605± 0.04 a	0.0097± 0.013 a	0.83± 0.06 a	0.069± 0.01 ab
0.13	0.365± 0.01 b	0.044± 0.019 b	0.59± 0.01 b	0.115± 0.04 a
0.26	0.245± 0.04 b	0.011± 0.003 a	0.36± 0.08 c	0.05± 0.02 b
0.51	0.265± 0.02 b	0.024± 0.003 b	0.36± 0.04 c	0.05± 0.02 b

* = Duncan; a, b ve c derişimler arasındaki ayırmayı belirlemek amacıyla kullanılmıştır.
Farklı harfler ile gösterilen veriler arasında $p < 0.05$ düzeyinde
istatistikî ayrımlı vardır.

X + sx = Aritmetik ortalama + standart hata.

Çizelge 5. Farklı fosfor derişimlerinin *I. galbana*'nın fotosentetik pigment düzeyi (mg /gr yaş ağırlık) üzerine etkisi.

Fosfor (mM)	Klorofil a (mg /g y.a) X + sx *	Klorofil b (mg /g y.a) X + sx *	Total Klorofil (mg /g y.a) X + sx *	Karotenoid (mg /g y.a) X + sx *
0	1.73± 0.02 a	0.18± 0.01 a	2.5± 0.04 a	0.28± 0.01 ac
0.13	0.4± 0.02 b	0.03± 0.01 b	0.58± 0.03 b	0.11± 0.04 b
0.26	0.65± 0.02 c	0.06± 0.01 c	0.94± 0.02 c	0.22± 0.03 a
0.51	1.01± 0.04 d	0.02± 0.005 b	1.32± 0.05 d	0.34± 0.05 c

* = Duncan; a, b ve c derişimler arasındaki ayırmayı belirlemek amacıyla kullanılmıştır.
Farklı harfler ile gösterilen veriler arasında $p < 0.05$ düzeyinde
istatistikî ayrımlı vardır.

X + sx = Aritmetik ortalama + standart hata.

C. vulgaris' in klorofil a, klorofil b ve total klorofil içeriği 3.97 ppm (0.13 mM) ve 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor içeren kültürlerde istatistik ayırm gösterecek düzeyde düşüş göstermiştir. Buna karşın fosfor içermeyen kültüre oranla 7.95 ppm (0.26 mM) fosfor içeren kültürde klorofil a, b ve total klorofil düzeyleri bir miktar artış göstermiş olup ancak bu artış istatistik ayırm gösterecek düzeyde değildir. Benzer şekilde karetenoid düzeyi de 3.97 ppm (0.13 mM) ve 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor içeren ortamda istatistik ayırm gösterecek düzeyde düşerken 7.95 ppm (0.26 mM) fosfor içeren ortamda istatistik ayırm gösterecek düzeyde artış göstermiştir (Çizelge 6).

Çizelge 6. Farklı fosfor derişimlerinin *C. vulgaris'* in fotosentetik pigment düzeyi (mg /gr yaş ağırlık) üzerine etkisi.

Fosfor (mM)	Klorofil a (mg /g y.a)	Klorofil b (mg /g y.a)	Total Klorofil (mg /g y.a)	Karetenoid (mg /g y.a)
	X + sx *	X + sx *	X + sx *	X + sx *
0	0.9± 0.0 a		1.125± 0.03 a	0.42± 0.06 a
0.13	0.53± 0.005 b	0.03± 0.015 ab	0.71± 0.02 b	0.25± 0.125 b
0.26	1.06± 0.055 a	0.04± 0.017 a	1.37± 0.1 a	0.54± 0.02 c
0.51	0.39± 0.06 b	0.015± 0.05 b	0.48± 0.08 b	0.22± 0.045 b

* = Duncan; a, b ve c derişimler arasındaki ayırmayı belirlemek amacıyla kullanılmıştır. Farklı harfler ile gösterilen veriler arasında $p < 0.05$ düzeyinde istatistik ayırm vardır.

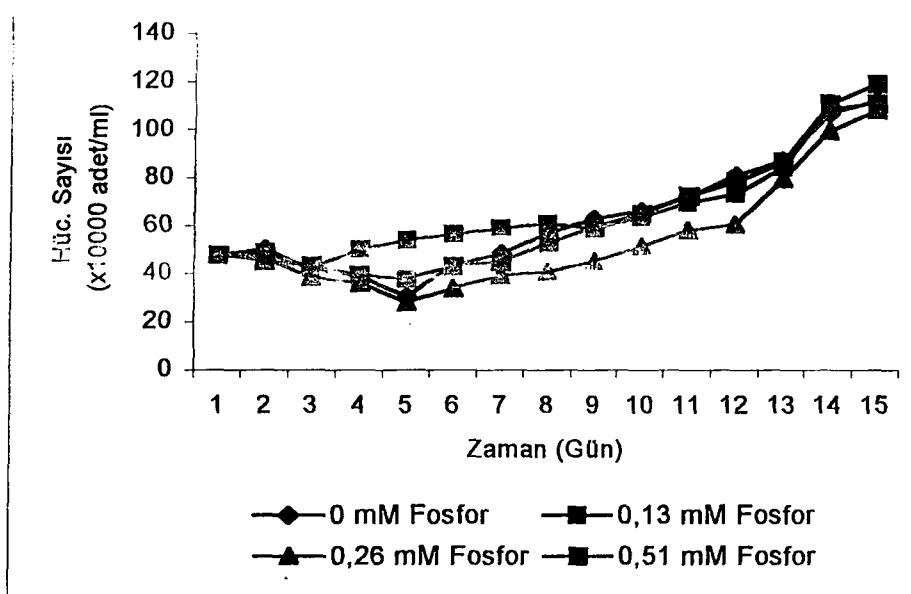
X + sx = Aritmetik ortalama + standart hata.

Çalışılan üç alg türüne ait klorofil a, b, total klorofil ve karetenoid düzeyleri sırası ile Şekil 9, 10, 11, ve 12 de karşılaştırılmıştır.

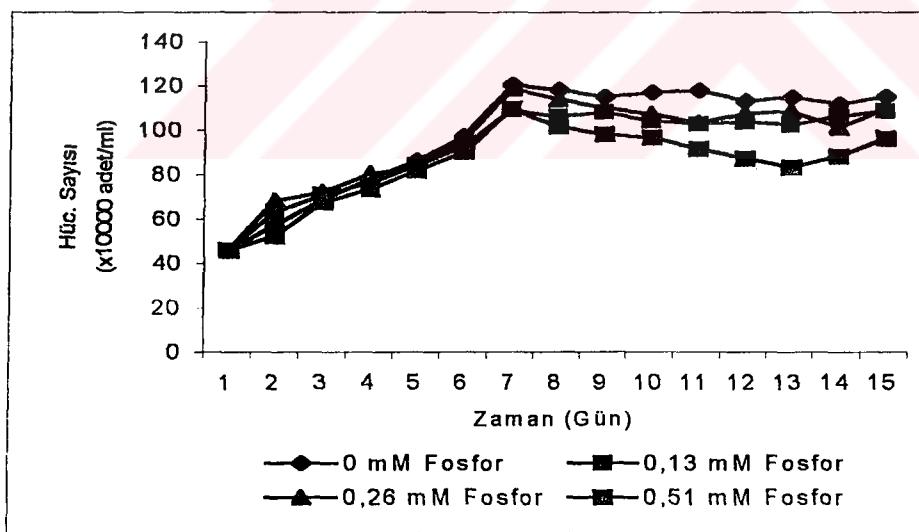
I. galbana' nin klorofil düzeyi fosfor içermeyen kültürlerde diğer türlerin klorofil b düzeylerine göre çok yüksek bulunmuştur. Buna karşın fosfor içeren kültürlerde üç türün klorofil b düzeyi birbirine yakın seviyededir (Şekil 10).

Total klorofil düzeyi içinde fosfor içermeyen kültürde *I. galbana*' ya ait düzeyin çok yüksek olduğu belirlenmiştir 3.97 ppm (0.13 mM) fosfor içeren kültürde üç türün 15.90 ppm (0.51 mM) fosfor içeren kültürde ise *P. Kutheri* ve *C. vulgaris* türlerinin total klorofil düzeyleri birbirine çok yakın seviyededir. Ancak 7.95 ppm (0.26mM) fosfor içeren kültürde en yüksek total klorofil düzeyi *C. vulgaris* de, en düşük değer ise *P. kutheri* de belirlenmiştir (Şekil 11).

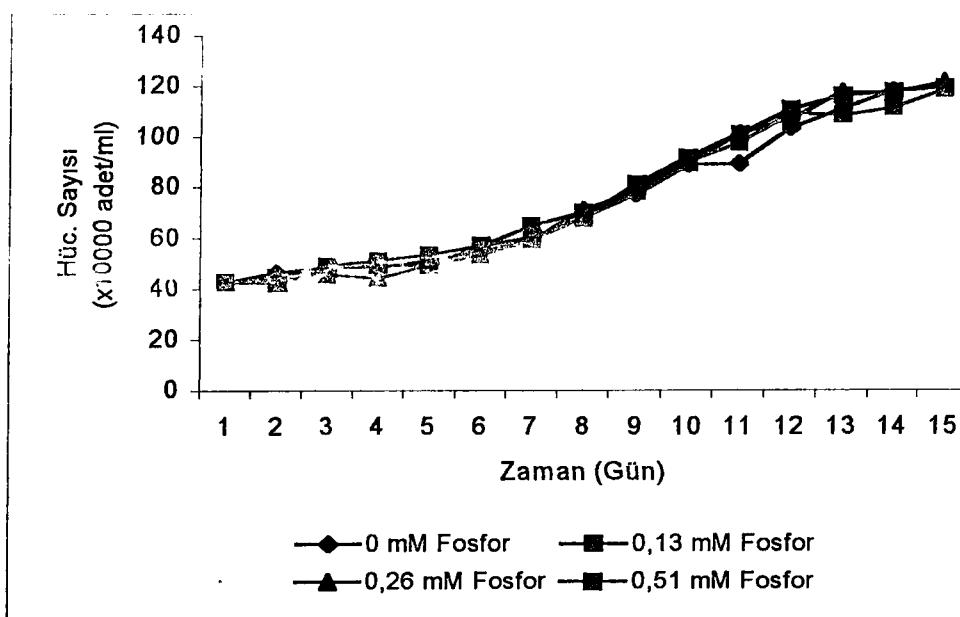
C. vulgaris' in total karetenoid düzeyi diğer türlere göre 3.97 ppm (0.13 mM) ve 7.95 ppm (0.26 mM) fosfor ile fosfor içermeyen kültürlerde daha yüksektir. *I. galbana* ile *P. kutheri*' nin karetenoid düzeyleri 3.97 ppm (0.13 mM) fosfor içeren kültürde aynı seviyede iken, diğer kültürlerde *I. galbana*' nin karetenoid düzeyi daha yüksektir (Şekil 12).

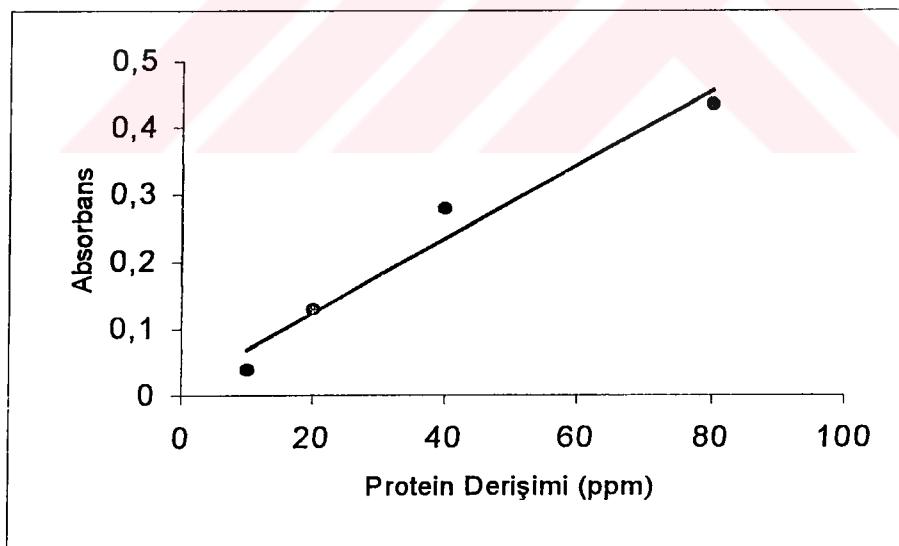
Şekil 1. *P. lutheri*'nin kültürdeki hücre yoğunluğuna farklı fosfor derişimlerinin etkisi.

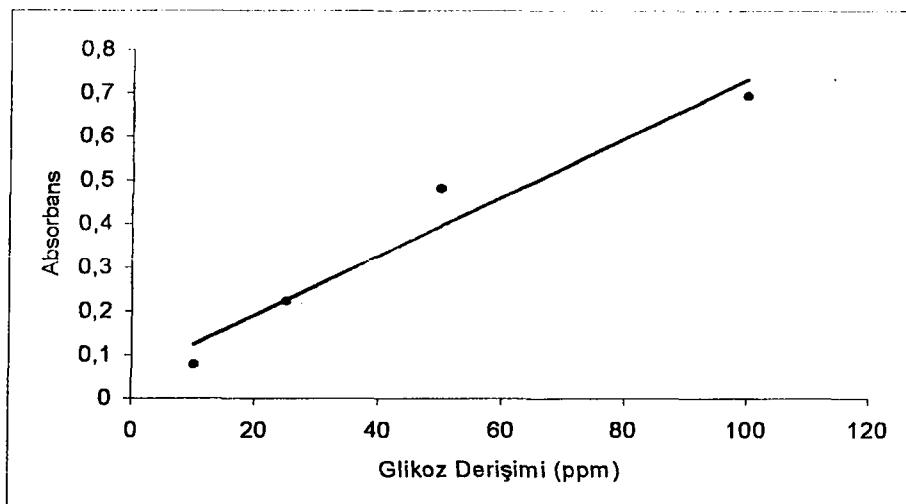
Şekil 2. *I. galbana*'nın kültürdeki hücre yoğunluğuna farklı fosfor derişimlerinin etkisi.

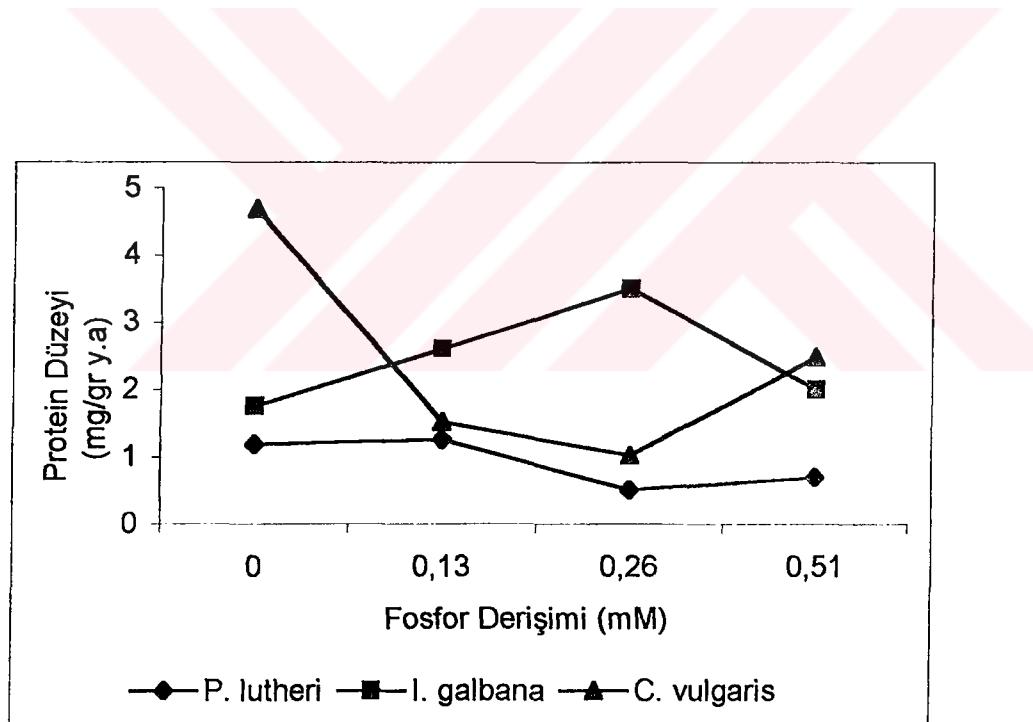
Şekil 3. *C. vulgaris*' in kültürdeki hücre yoğunluğuna farklı fosfor derişimlerinin etkisi.

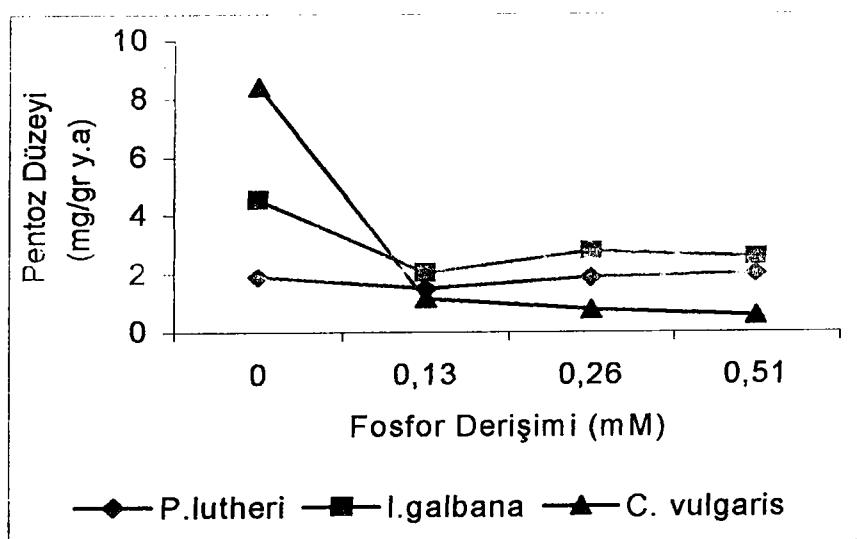
Şekil 4. Protein derişimi ile absorbans arasındaki doğrusal ilişki.

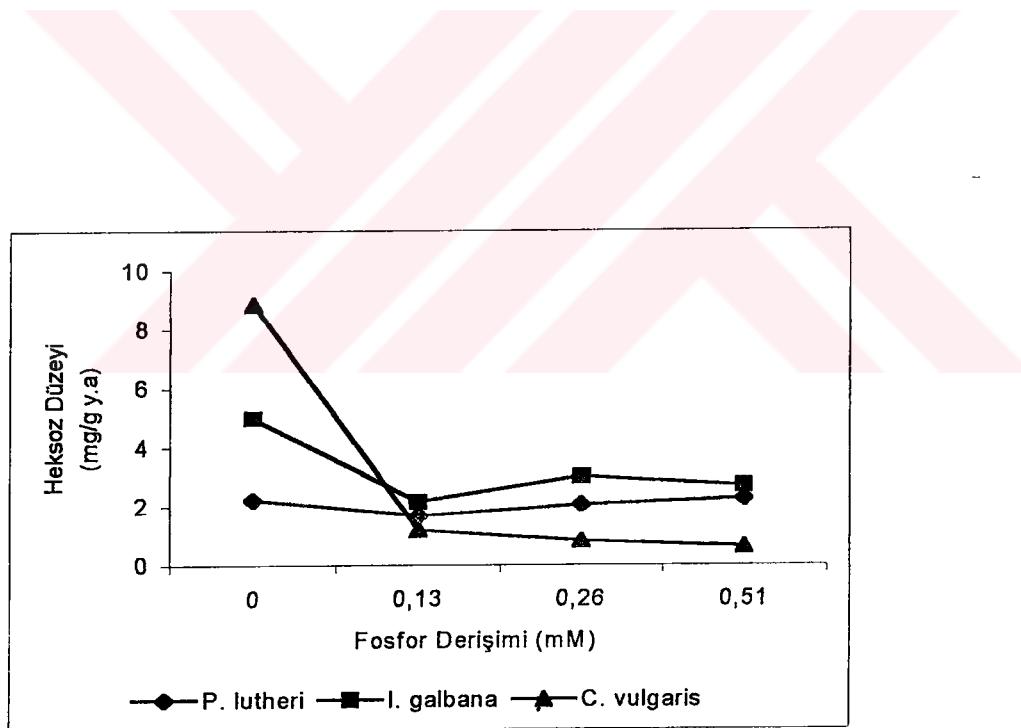
Şekil 5. Glikoz derişimi ile absorbans arasındaki doğrusal ilişki.

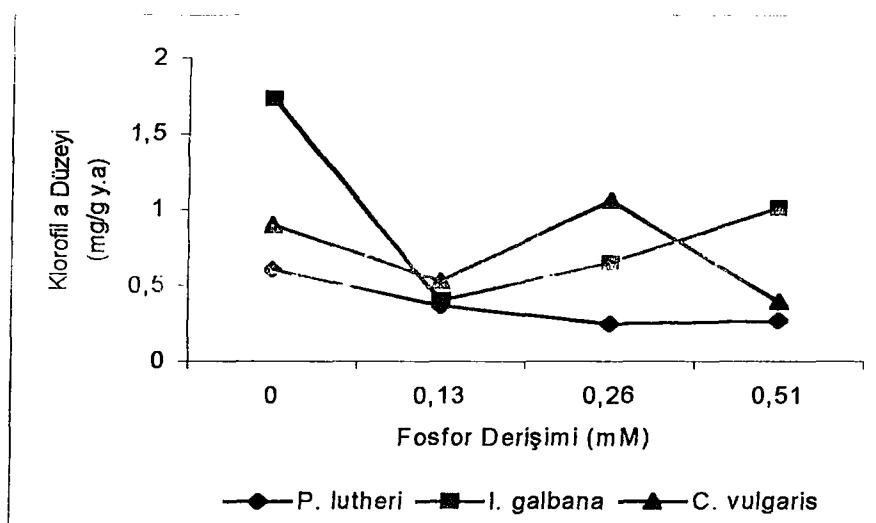
Şekil 6. Farklı fosfor derişimlerinde *P. lutheri*, *I. galbana* ve *C. vulgaris* türlerine ait protein düzeylerinin karşılaştırılması.

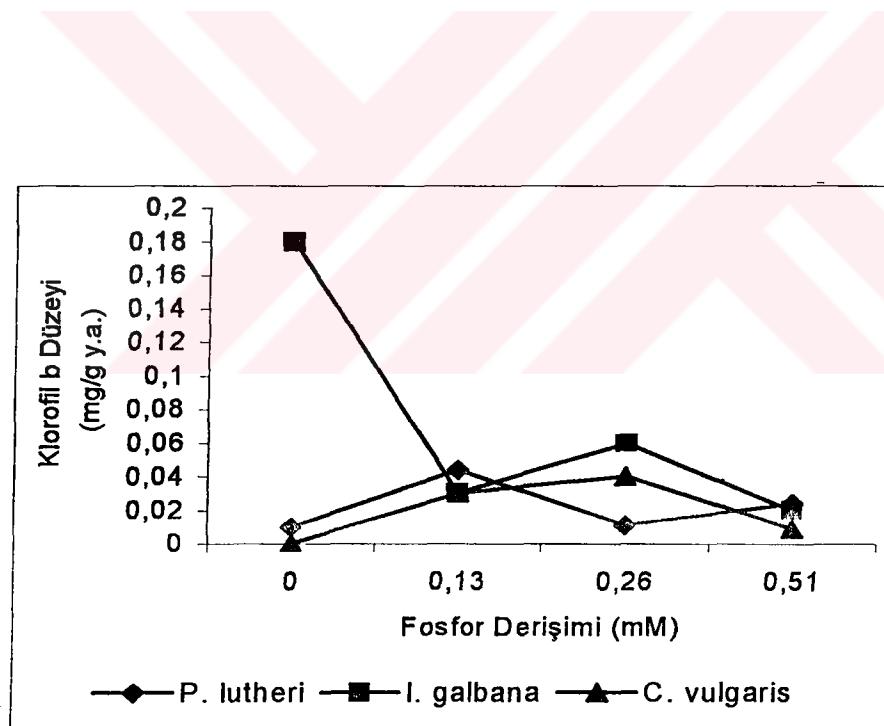
Şekil 7. Farklı fosfor derişimlerinde *P. lutheri*, *I. galbana* ve *C. vulgaris* türlerine ait pentoz düzeylerinin karşılaştırılması.

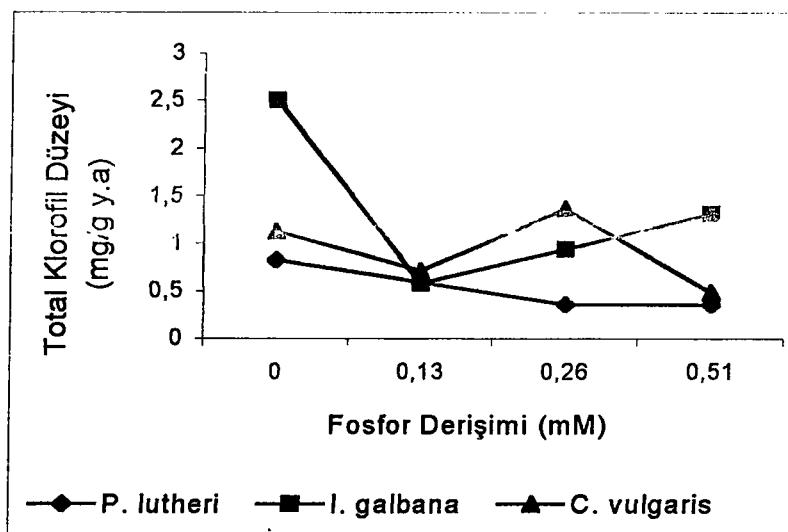
Şekil 8. Farklı fosfor derişimlerinde *P. lutheri*, *I. galbana* ve *C. vulgaris* türlerine ait heksoz düzeylerinin karşılaştırılması

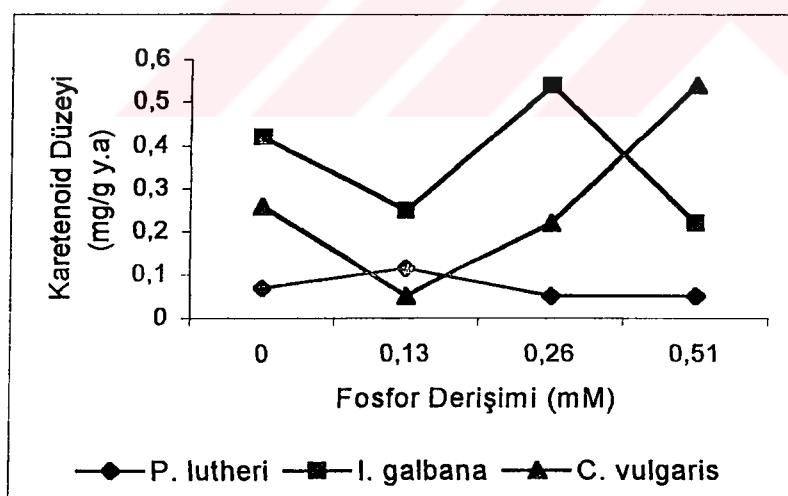
Şekil 9. Farklı fosfor derişimlerinde *P. lutheri*, *I. galbana* ve *C. vulgaris* türlerine ait klorofil a düzeylerinin karşılaştırılması.

Şekil 10. Farklı fosfor derişimlerinde *P. lutheri*, *I. galbana* ve *C. vulgaris* türlerine ait klorofil b düzeylerinin karşılaştırılması

Şekil 11. Farklı fosfor derişimlerinde *P. lutheri*, *I. galbana* ve *C. vulgaris* türlerine ait total klorofil düzeylerinin karşılaştırılması

Şekil 12. Farklı fosfor derişimlerinde *P. lutheri*, *I. galbana* ve *C. vulgaris* türlerine ait karetinoid düzeylerinin karşılaştırılması.

TARTIŞMA

Akuakültür çalışmalarında bir çok mikroalg türünün kültürü yapılabilmesine karşın, besin kaynağı olarak belirli türler tercih edilmektedir. Seçim işleminde üretimi yapılan mikroalglerin büyülüklüğü, sindirilebilirliği ve biyokimyasal içeriği belirleyici olmaktadır. Mikroalglerin besleyiciliği biyokimyasal içeriği oluşturan protein, karbohidrat, lipid ve mineral düzeyine bağlıdır. Ayrıca besin kaynağı olarak kullanılacak alglerin esansiyel amino asitler, yağ asitleri, steroller ve vitaminler bakımından da zengin olması gerekmektedir (Brown ve ark., 1992). Mikroalglerin biyokimyasal kompozisyonu; kültür ortamının yanı sıra, sıcaklık, pH, ışık yoğunluğu, fotoperyot ve hasat aşaması gibi faktörlerin etkisindedir (Brown ve ark., 1993).

Bu araştırmada fosfor düzeyi bakımından birbirinden farklı ortamlarda kültüre alınan 3 farklı mikroalg türünün hücre yoğunluğu ve biyokimyasal içeriğinin (protein, karbohidrat, klorofil a, klorofil b, total klorofil ve total karenoid) karşılaştırılması amaçlanmıştır. Ancak mikroalgler arasındaki bu karşılaştırma kültür koşulları, analitik metodlar ve büyümeye fazındaki farklılıklar nedeniyle zor olmaktadır (Fernandez-Reiriz, M.J., ve ark. 1989).

I. galbana, *P. lutheri* ve *C. vulgaris'* in biyokimyasal içeriklerini karşılaştırmaya yönelik bu çalışma, fosfor düzeyi birbirinden farklı 4 Conway ortamında yapılmıştır. Çalışmada kontrol grubu olarak belirlenen 0.13 mM fosfor içeren ortam kullanılmış olup bu ortam mikroalgler için optimal büyümeyi sağlamaktadır (Walne, 1966). *P. lutheri* ve *C. vulgaris'* in kültürdeki hücre yoğunluğu ilk 7 gün belirgin bir artış göstermemiş ve hücreler adaptasyon sürecine girdiği için sabit fazda kalmıştır. 7. günden sonra hücreler artış göstererek üstel faza girmiştir. *I. galbana* ise bu iki türden farklı bir durum göstererek ilk 7 günde üstel faza, sonraki günlerde ise durağan faza girmiştir. Ortadaki fosfor düzeyinin çalışılan türlerin hücre sayılarını önemli miktarda değiştirmemesi *Dunaliella tertiolecta* ve *Tetraselmis maculata* ile yapılan çalışmanın sonuçları ile uyum göstermektedir (Wikfors, 1986). *Dunaliella* ve *Tetraselmis* ile yapılan çalışmada 4 farklı fosfor derişiminde (0.036, 0.073, 0.14 ve 0.18 mM) tutulan hücrelerin yoğunluğu belirgin bir farklılık göstermemiştir. Buna karşın uzun süreli fosfor yetmezliği koşullarında kültürdeki hücre yoğunluğu düşüş

göstermiştir. *Chlorella sp.* ile yapılan bir çalışmada hücre içi fosfor düzeyi 5×10^{-8} $\mu\text{g/l}$ 'nin altına düştüğünde hücre bölünmesinin durduğu ifade edilmiştir (Kuhl, A. 1962).

Bu araştırmada çalışılan türlerin toplam karbohidrat düzeyleri karşılaştırıldığında, *I. galbana* ve *C. vulgaris'* in karbohidrat düzeyi artan fosfor miktarına bağlı olarak düşüş göstermiştir. Stewart (1974), *C. vulgaris* ile yaptığı çalışmada fosfor yetmezliğinde, oksidatif asimilasyona katılacak glikoz oranında artış olduğunu belirlemiştir. Paul ve Stitt (1993), *Nicotiana tabacum* ile yaptıkları çalışmada fosfor yetmezliği koşullarında artan fosfor miktarına bağlı olarak karbohidrat düzeyinde düşüş olduğunu belirlemiştir. Buna karşın yaptığımız çalışmada *P. lutheri'* nin karbohidrat içeriği diğer türlere göre farklılık göstermektedir. Bu tür için fosfor içermeyen ortama göre 0.51 mM lik fosfor derişiminde karbohidrat içeriği %3 artış göstermiştir. Wikfors (1986), *Tetraselmis maculata* ve *Dunaliella tertiolecta* ile yaptığı çalışmada artan fosfor derişiminde *T. maculata'* nın karbohidrat içeriğinde % 62 düşüş, *D. tertiolecta'* nın karbohidrat içeriğinde ise % 16 artış saptamıştır.

Kuhl (1968), fosfor yetmezliği olan hücrelerin yüksek karbohidrat içeriğinin, bu hücrelerde endojen solunumun fosfor açısından yeterli olan hücrelerden daha fazla olmasından kaynaklandığını açıklamış ve fosfor yetmezliği koşullarında hücrelerde birikmiş glikoz oranı artarken glikoz solunumunun azaldığını bildirmiştir.

Radin ve Eidenbock (1986), *Gossipium hirsutum* ile yaptıkları çalışmada fosfor yetmezliği olan kültürde hücredeki nişasta düzeyinin arttığını belirlemiştir. Bu durumda, fosfor stresi sükroz sentezini sınırlamakta ve nişasta yayılımını artırmaktadır. Yüksek konsantrasyonlu inorganik fosfor derişimlerinde glikoz-1-fosfat' tan polisakkarit formasyonu baskılanarak, sükrozdan polisakkarit sentezi etkin duruma gelmektedir (Hehre, 1960).

Türlerin farklı fosfor derişimlerindeki protein içeriği farklılık göstermektedir. *P. lutheri'* nin protein içeriği fosfor ortam derişiminin artmasına bağlı olarak azalma göstermiştir. Protein içeriğindeki bu azalma 0.26 ve 0.51 mM fosfor derişimlerinde açıkça gözlenmektedir. *P. lutheri'* nin fosfor içermeyen ve 0.13 mM fosfor içeren ortam derişimlerinde ise protein düzeyleri arasında belirgin bir farklılık

gözlenmemiştir. *C. vulgaris*, *P. lutheri* ile benzerlik göstermiş ve bu türün protein içeriği artan fosfor derişimine bağlı olarak azalmıştır. *I. galbana*' ise farklı bir durum göstererek fosfor içermeyen ortama göre 0.26 mM lik fosfor derişiminde protein içeriğinde 2 kat artış olduğu belirlenmiştir.

Tetraselmis maculata ve *Dunaliella tertiolecta* ile yapılan çalışmada fosfor derişimindeki azalmaya bağlı olarak protein içeriğinde azalma, karbohidrat içeriğinde artma olduğu belirlenmiştir (Wikfors, 1986). Paul ve Stitt (1993), *Nicotiana tabacum* ile yaptıkları çalışmada fosfor yetmezliğinde protein düzeyinin azaldığını buna karşın karbohidrat düzeyinin arttığını saptamışlardır.

Kültüre alınan hücrelerin fotosentetik pigment derişimleri farklılık göstermektedir. Hücrelerde klorofil üretimini etkileyen bir çok çevresel faktör bulunmaktadır; Işık yoğunluğu, ve diğer faktörler hem klorofil içeriğini hem de klorofil a/b oranını etkilemektedir. Mineral besleme alglerin klorofil içeriğini içine alan çok sayıda büyümeye ile ilgili metabolik parametreleri etkilemektedir. Protein sentezinin inhibe edilmesi kloroplast gelişimini klorofil molekülünün biyosentezini sınırlandırmaktadır. Hücrelerin kullanacağı ATP için gerekli olan fosforun ortamda yeterli düzeyde olmaması protein sentezinde bir azalmaya neden olmaktadır. Bunun bir sonucu olarak klorofilin üretiminde de bir azalma görülmektedir. Fosfor özellikle klorofilin biyosentezinde, glisin ve süksinil Co-A dan ALA (δ-Aminolevulinik asit) 'yi sentezleyen ALA sentetaz enziminin kofaktörü olan pridoksal fosfatın yapısına girmektedir (Bogorad, 1967).

Fosforun karetenoid içeriğine etkisi belirgin olmamakla birlikte protein sentezinin inhibe edilmesi ile karetenoid üretimi de azalmaktadır. Bununla birlikte karetenoid biyosentezinde kullanılan IPP (Isopentil pirofosfat) ve dimetilalipirofosfat gibi bileşiklerin yapısına girmesi açısından önemlidir (Goodvin, 1966). Buna karşın farklı fosfor derişiminde kültüre aldığımız *P. lutheri* ve *I. galbana*' da fosfor yetmezliğinde fotosentetik pigment miktarları daha yüksek olarak belirlenmiştir.

Fosfor yetmezliği konusunda yapılan çalışmalarla, düşük fosfor derişimine sahip ortamda hücrelerin fotosentetik pigment içeriğinin azlığı belirlenmiştir (Wikfors, 1986). Ancak, yaptığımız bu çalışmada *P. lutheri* ve *I. galbana*' da fosfor

yetmezliğinde fotosentetik pigment düzeyi artış göstermiştir. Paul ve Stitt (1993), düşük fosfor ile sınırlandırılmış büyümeye koşullarında, protein miktarında azalma olmamasını fotosentetik enzim-gen regülasyonunun organik azotun dağılımında önemli bir role sahip olmaması ile açıklamaktadır.

Fosfor yetmezliğinde hücrenin ihtiyaç duyduğu enerjiyi sağlamak için kullanılan ATP için gerekli olan fosfor diğer fosforlu bileşiklerden sağlanabilmektedir. Fosfor yetmezliği koşullarında inorganik polifosfatlar enerji ve fosfor ihtiyacı için hücrede depolanmaktadır. Düşük fosfor konsantrasyonlu sürekli ışık verilen *Chlorella sp.* kültüründe karbohidrat sentezi ile birlikte polifosfat miktarı da artmaktadır (Kuhl, 1968). İnorganik polifosfatların dışında algler pirofosfat yada organik fosfat bileşiklerini de kullanabilmektedir. Hücreler Özellikle fosfat kaynağı olarak glukoz-6-fosfatı kullanmaktadır. Bu işlem hücre yüzeyinde bulunan fosfataz enzimi tarafından yapılmaktadır (Bogorad, 1967).

Hücrelerin toplam karbohidrat (pentoz ve heksoz) ve fotosentetik pigment düzeyleri fosforun ortam derişiminin artmasına bağlı olarak düşüş göstermiştir. Buna karşın protein düzeylerinde *P. lutheri* ve *C. vulgaris* için azalma, *I. galbana* için ise artma saptanmıştır. Çalışma sonucuna göre, fosfor bulunmayan ortamda hücrelerin biyokimyasal içeriklerinde genel bir artma belirlenmiştir.

ÖZET

Bu araştırmada, 15 gün süre ile kültüre alınan *Pavlova lutheri*, *I. galbana* ve *C. vulgaris'* in fosfor içermeyen, 0.13 mM, 0.26 mM ve 0.51 mM fosfor içeren ortam derişiminin etkisinde hücre yoğunluğu, protein, karbohidrat ve fotosentetik pigment düzeyleri karşılaştırılmıştır.

Belirlenen süre sonunda kültürlerdeki hücre yoğunluğu, Thoma Lamı yardımı ile hücreler mikroskop altında sayılarak belirlenmiştir. Fosforun farklı ortam derişimleri türlerin hücre yoğunluğu üzerinde belirgin bir etki göstermemiştir.

Biyokimyasal içeriği belirlenecek olan hücreler yaş ağırlıkları saptandıktan sonra homojenize edilmişlerdir. Hücre homojenatındaki total protein derişimi dye – binding yöntemi, karbohidrat derişimi fenol – sülfirik asit yöntemi, fotosentetik pigment derişimi ise % 100' luk aseton yöntemi uygulanarak, spektrofotometre yardımı ile belirlenmiştir.

P. lutheri' nin protein düzeyi 0.51 mM fosfor içeren kültür ortamında en yüksek değere ulaşmıştır. En yüksek protein derişimi *I. galbana'* da 0.26 mM, *C. vulgaris'* de ise fosfor içermeyen kültür ortamında gözlenmiştir. *P. lutheri* ve *I. galbana'* nın protein düzeyinde optimum fosfor derişimini içeren 0.13 mM lik fosfor ortamında, fosfor içermeyen ortama göre bir artma olduğu belirlenmiş ve 0.26 ve 0.51 mM fosfor derişimlerinde ise diğer ortamlara göre protein düzeyinde azalma olduğu belirlenmiştir.

I. galbana ve *C. vulgaris'* in pentoz ve heksoz düzeylerinde ortam fosfor derişiminin artmasına bağlı olarak azalma belirlenmiştir. Anılan bu türlerin en yüksek pentoz ve heksoz düzeyleri fosfor içermeyen kültürlerde elde edilmiştir Buna karşın *P. lutheri'* nin pentoz ve heksoz derişimi 0.51 mM fosfor derişiminde en yüksek düzeye ulaşmıştır.

Ortam fosfor derişiminin artması ile türlerin klorofil a ve total klorofil düzeylerinde genel bir düşüş belirlenmiştir. Klorofil b değeri türlere göre farklılık göstererek *P.*

I. lutheri' de 0.13 mM, *I. galbana*' da fosfor içermeyen ve *C. vulgaris*' de ise 0.26 mM fosfor derişiminde en yüksek değere ulaşmıştır. En yüksek karetenoid düzeyi *P. lutheri*' de 0.13 mM, *I. galbana*' da 0.51 mM, *C. vulgaris*' de 0.26 mM fosfor derişimlerinde belirlenmiştir.

SUMMARY

In this study, mass cultures of *P. lutheri*, *I. galban* and *C. vulgaris* were carried out during 15 days. We compared cellular density, protein, carbohydrate and photosynthetic pigment levels of this 3 species in effect of 4 phosphorus concentrations.

At the end of this time, the cellular density was measured under microscope by Thoma chamber. The cellular density of this 3 species were constant in all phosphorus concentrations.

After fresh weight were determined cells were homogenized. Total protein content in crude extract was measured by dye – binding method, carbohydrate was measured by phenol – sulfuric acid method and photosynthetic pigments were measured by % 100 aceton method.

Protein content of *P. lutheri* reached maximum value at 0.51 mM P concentration. For *I. galbana* was measured at 0.26 mM P concentration and for *C. vulgaris* was measured at 0 mM P concentration. Protein content of *P. lutheri* and *I. galbana* decreased while P concentration was increasing. However, protein content of *C. vulgaris* increased while P concentration was increasing.

Pentoz and heksoz levels of *I. galbana* and *C. vulgaris* decreased while P concentration was increasing. However carbohydrate level of *P. lutheri* reached maximum value at 0.51 mM P concentration.

Chlorophyll a and total chlorophyll levels of species decreased while P concentration was increasing. Chlorophyll b level of *P. lutheri* reached maximum value at 0.13 mM P concentration, at 0 mM P in *I. galbana* and at 0.26 mM P in *C. vulgaris*. Caretenoid level of *P. lutheri* reached maximum value at 0.13 mM P concentration, at 0.51 mM P in *I. galbana* and at 0.26 mM P in *C. vulgaris*.

KAYNAKLAR

- Bogorad, L., 1967.** The Biosynthesis of Chlorophylls. The University of Chicago, Illinois. 25 pp..
- Bradford, M., 1976.** A rapid and Sensitive Method for the Quantitation of Microgram Quantities of Protein Utilizing the Principle of Protein Dye-Binding. *Anal. Biochem.*, 72: 248-254.
- Brown, M.R., Jeffrey, S.W., Garland, C.D., 1993.** Nutritional Aspect of Microalgae Used in Mariculture; a Literature Review. CSIRO Marine Laboratories Report, 205, 44 pp. .
- Cirik, S., Gökpınar, S., 1993.** Plankton Bilgisi ve Kültürü , Ders kitabı. 208 sayfa.
- Davis, A. R., 1977.** Principles of Oceanography, Univ of south Florida Aquafarms, Inc., Florida, 126 pp..
- Fabregas, J., Herrero, C., Cabezas, B., Abalde, J., 1985.** Mass Culture of The Marine Microalgae *Tetraselmis suecica* Kylin (Butch) with High Nutrient Concentrations. *Aquaculture*, 49: 231 – 244.
- Fabregas, J., Abalde, J., Herrero, C., Cabezas, B., Veiga M., 1984.** Growth of The Marine Microalgae *Tetraselmis suecica* in Batch Cultures with Different Salinities and Nutrient Concentrations. *Aquaculture*, 42: 207 - 215.
- Fabregas, J., Herrero, C., Cabezas, B., Abalde, J., 1986.** Biomass Production and Biochemical Composition in Mass Cultures of The Marine Microalga *Isochrysis galbana* Parke at Varying Nutrient Concentrations. *Aquaculture*, 53: 101 –113.
- Fernandez-Reiriz, M.J., Perez-Camacho, A., Ferreiro, M.J., Blaco, J., Planos, M., Campos, M.J., Labarta, U.** 1989. Biomass Production and Variation in the

Biochemical Profile (Total Protein, Carbohydrate, RNA, Lipid and Fatty Acids) of Seven Species of Marine Microalgae. Aquaculture 83: 17-37.

Gest, H., Kamen, M.D., 1948. Studies on The Phosphorus Metabolism of Green Algae and Purple Bacteria In Relation to Photosynthesis. J. Biol. Chem. 176:299 – 318.

Goldman, J.C., 1979. Outdoor Algal Mass Cultures. I. Applications. Water Research, 13: 1 - 19.

Goldman, J.C. and Ryther, J.H,1976. Temperature Influenced Species Competition in Mass. Cultures of Marine Phytoplankton. Biotechnology and Engineering, 18: 1125 – 1144.

Goodwin, T.W., 1966. The biosynthesis of Caretenoids. The University College of Wales, Aberyswyth, Wales. 27 pp..

Gökpınar, Ş., 1990. Mikroalg Kültürleri I. Uygulama ve Kullanım Alanları. E.U. Jour. of Fisheries, 7: 25/28, 46-56.

Hehre, E.J. Phosphorus Metabolism. Cornell University Medical College, New York. pp. 40 .

Hoff, F.H., Snell, T.W., 1987. Plankton Culture Manual Florida Aquafarms, Inc., Florida, pp. 126.

James, C.M., Al – Hinty, S., Salman, A.E., 1989. Growth and ω 3 Fatty Acid and Aminoacid Composition of Microalgae Unhder Different Temperature Regimes. Aquaculture, 77: 337 – 357.

Ketchum, B.H. 1939. The Development and Restoration in the Deficiencies in the Phosphorus and nitrogen compositions of unicellular plants. J. Cell.comp. Physiol. 13: 373-381

Kochert, G., 1978. Carbohydrate Determination by The Phenol – Sulfuric Method. In: J. A. Hellebust and J.S. Craigie (Editors), Handbook of Phycological Methods. Physiological and Biochemical Methods. Cambridge University Press, London, pp. 189 – 195.

Kuhl, A., 1962. Inorganic Phosphorus Uptake and Metabolism. In Physiology and Biochemistry of Algae, ed. Lewin, R.A. 229 pp.. Academic press, New York.

Kuhl, A., 1968. Phosphate Metabolism of Green Algae. In Algae, Man and The Environment, ed. Jackson, D.F., pp.. 37 – 52. Syracuse Univ. Press, Syracuse.

Labeda, D.P., 1990. Environmental Biotechnology . Isolation of Biotechnological Organisms From Nature. Mc Grow – Hill Press, New York, 322 pp..

Lichtenhaler, H.K ve Wellburn A.R., 1983. Determinations of Total Caretenoids and Chlorophylls a and b of Leaf Extracts in Different Solvents. Biochemical Soc. Transactions, 11: 591.

Paul, M.J., Stitt, M., 1993. Effect of Nitrogen and Phosphorus Deficiency on Levels of Carbohydrates, Respiratory Enzymes and Metabolites In Seedlings of Tobacco and Their Response to Exogenous Sucrose. Plant, Cell and Environment, 16: 1047 – 1057.

Radin, J.W. ve Eidenbock, M.P., 1986. Carbon Accumulation during Photosynthesis in Leaves of Nitrogen – and Phosphorus – Stressed Cotton. Plant Physiology, 82: 869 – 871.

Redalje, D.G., Laws, E.A., 1983. The Effects of Environmental Factors on Growth and The Chemical and Biochemical Composition of Marine Diatoms. I. Light and Temperature Effects. J. Exp. Mar. Biol. Ecol. 68: 59 – 79.

Spectorova, L.V., Goronkova, O.I., Nosova, L.P., and Albitskaya, O.N., 1982. High Density Culture of Marine Microalgae – Promising Items for Mariculture. Aquaculture, 26: 289 – 302.

Stewart, W.D.P., 1974. Algal Physiology and Biochemistry. Botanical Monographs. 10: 162 – 166.

Thompson, P.A., Harrison, P.J., Whyte, J.N.C., 1990. Influence of Irradiance on The Fatty Acid Composition of Phytoplankton. *J. Phycol.* 26 278 – 288.

Walne, P.R., 1966. Experiments In The Large Scale of The Larvae of *Ostrea edulis*. *Fishery Invest. Lond. Ser. II*, 25 (4), 53 pp..

Werner, D., 1977. The Biology of Diatom. Blackwell Scientific Publ., Oxford, 410 pp..

Wikfors, G.H., Twarog, J.W., Ukales,R., 1984. Influnce of Chemical Composition Algal Food Sources on Growth of Juvenil Oysters, *Crassostrea virginica*. *Biol. Bull.*, 167: 251 – 263.

Wikfors, G.H., 1986. Altering Growth and Gross Chemical Composition of Two Microlagal Molluscan Food Species by Varying Nitrate and Phosphate. *Aquaculture*, 59: 1 – 14.

ÖZGEÇMİŞ

1976 yılında Ankara' da doğdum. İlk ve orta öğrenimimi Samsun' da tamamladım. 1993 yılında "Su Ürünleri Mühendisi" ünvanı ile mezun oldum. Aynı yıl ME.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Su Ürünleri Anabilin Dalında Yüksek Lisans öğrenimime başladım. Halen ME.Ü. Su Ürünleri Fakültesinde araştırma görevlisi olarak görev yapmaktayım.

